

Богдан Федчук

100 ЗАГАДОК

ДЛЯ НАШИХ ДІТОК

BOHDAN FEDCHUK

100 RIDDLES 4 OUR CHILDREN

Eighth Book of Riddles

**UKRAINIAN TEACHERS' ASSOCIATION OF CANADA
Toronto, 1966.**

БОГДАН ФЕДЧУК

100 ЗАГАДОК ДЛЯ НАШИХ ДІТОК

Восьма книжечка.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЕДАГОГІВ У КАНАДІ
Торонто, 1966 рік

Обкладинка і малюнки М. Битинського.

Накладом автора.

Всі права застережені.

•

**Друкарня Видавництва „Гомін України”
140 Bathurst St. Toronto 2B, Ont.**

1

Що за стопи є це дітки,
Що не ходять, кажуть свідки.

2

Дві дощини, дві підпори,
Ними їхати йдуть в гори.

3

Те назви, що люди топчуть,
Відчинивши щойно двері;
„О” на „И” зміни у слові —
Вийде печене в „печері”.

4

Голова — без уст, без носа,
Без очей і безволоса,
І без вух — та виростає.
Хто з вас, дітки, відгадає?

5

Покажіть но, любі дітки,
Хист і спритність, думки зміння
І скажіть ось якнайшвидше,
Що то „сходить” без насіння.

6

Носять „бочку” два „бігайла”,
Збоків „бочки” два „махайла”.
Зверху „бочки”, дітки, знайте —
Є важний „гарбуз” . . . Вгадайте!

7

В щось уберуть це, бо кажуть:
„Краще воно буде,
І на гак його повісять.
Ось, дивіться люди!

8

В слово те, що означає
Річ, що скаже скільки важиш,
У середину „ТА” вставить
Прупу людей нам покажеш.

9

Ходить в місті і з доріг
Він з'їдає білий сніг.
Де на сніг дискне, — біда:
Тане сніг, тече вода!

10

Чи буде це якнайбільше,
Чи буде як зерно маку,
То вагу (тягар) ту саму
Завжди матиме однаку.

11

До якої назви, міста
Треба „А” додати,
Щоб в поезії напевно
Можна відчувати?

12

Це з води вона виходить,
Як вода уже кипить.
Слово це ще значить — „ДВОЄ”.
Хто вгадає — пояснить?

13

Що у світі наймиліше,
І найкраще, найсмачніше,
Найсолодше, хоч не страва, —
Неминуча всім це справа.

14

Хоч без крил, проте, він тихо
Кучеряво пнеться вгору,
Часом вказує він лихо, —
Страшить всіх, не лиш дівчору.

15

Це як багатий вередує, —
Є примівка в людей така:
„Чого йому ще бракує,
Хіба... (якого молока?).

16

Безголовий і не ріс,
Має і язик і ніс.
Язиком тим не рухне, ,
Ані носом не нюхне.

17

Ви, чи десь читали в звіті,
Що живе найдовше в світі:
Чи людина, звір, чи птаха?
Ні! Звичайна ч. а.

18

Де знайти здоров'я можна
Теж скарби і щастя,
Долго, молодість? Напевно!
Загадала Настя.

19

З мене шкіру-одіж люди
Луплять-обдирають.
Роблять з неї щось кругленьке,
Діри затикають.

20

Як само про себе каже —
Зброя це доби давної,
А назад читати слово —
Частка це нової.

21

Металева річ кругленька,
Різьблена, плеската,
Голови є з двох боків,
З них одна — рогата.

22

Ходять люди з палицями,
По рівнині і горбами.
Б'ють уважно малу штучку,
Щоб її загнати в дучку.

23

Аж три стопи має,
Це собі — нівроку,
А проте, не ходить, —
Не зробить ні кроку.

24

Чоловічого всі роду,
Часто бачим, оглядали,
Та хто бачив, щоб їм далі
Заріст, — вуси виростили?

25

Не живе, проте біжить,
Щось на собі носить,
Що ж у ньому й поза ним —
Помагає досить.

26

Скільки разів можна
5 від 100 відняти?
Кожному, напевно,
Легко відгадати.

27

Найчастіше уживають
Таблиці цієї люди.
А коли ж то, і якої?
Це для розв'язки вам буде.

28

Не руками це комусь
Ти дасш невидно.
А держати мусиш сам,
Бо як ні, то — стидно.

29

В черевіку, в чоботі
Є він, походжає
Головою по землі.
Хто він? Хто вгадає?

30

Є це місто в Україні
З „жита” (в називному),
Ну і з „РИМ” (та це читати
В напрямку другому).

31

Як до назви того міста,
Що є осідком Папів,
„К” додати, виїде знаний
Острів — не цілий, а пів.

Малюнок ч. 42.

32

Пропустить останню букву
В слові „ПЕТЛЯ”, а додайте
Ім'я „ЮРА”, буде назва. —
Наша слава. Прочитайте!

33

Як це на „Г” закінчиш слово —
У пісні „хилилась калина”,
Як ти його на „К” закінчиш —
Стріляла княжа ним „дружина”.

34

Чим безплатно в цілїм світі
Всякий користує,
А за гроші, ї найбільші,
Цього не придбає?

35

Що то людям помагає
У життєвій всякій скруті?
Де не може жодна сила
Хоч і ноги „гостро куті”?

36

У повітрі він літає,
Хоч не чути і не видно:
Як осяде, то сіріє,
І тоді газдиням стидно.

37

„Молоко” дає і „м'ясо”,
Що їмо його так ласо...
Але знайте ще й про те, —
Це ж на дереві росте.

38

В що то можемо попасти
Дуже легко, як в облуду,
Вийти з цього ж, чи позбутись, —
Треба нам багато труду.

39

Посуд цей, також кругленький,
Уживають люди,
Рідиною ж не заповниш.
Що таке це буде?

40

Люблять всі і потребують,
Борються за „ЦЕ”, воюють.
А чи знаєте, охочі, —
Багатьох „ЦЕ” коле в очі.

41

Крім здоров'я, що на світі
Для усіх є найцінніше?
Те, що справді всім належить
Та не мають всі. (Вірніше).

Малюнок ч. 42А.

42

Це на провірку, питання,
Ваших знань, я вам завдам:
Чим для нас болочо знані
І Париж і Роттердам?

43

Не подумайте зле, дітки,
Тут нема образи, —
Хто одну ту саму їжу
Завжди їсть два рази?

44

Зуб залізний цей, зі сталі,
Хвіст ще з дерева — зміцнив:
Зубові допомагає
Сікти з розмаху братів.

45

Звір найбільший в океанах,
А додавши вигук „ай”,
Найлюдніша вже країна
Вийде з того. Відгадай!

46

Станьте струнко і долоні
Ви на клуби положіть,
Зробіте так форму букви.
А яку? Самі скажіть.

47

Наче м'ясо, та не м'ясо,
Бо їмо його і в тіст
(Голову лише відтяти
Викинути очі й хвіст).

48

Курятина це є м'ясо.
НУ, А ЯЙЦЯ ТИХ КУРЕЙ? —
Квочка ж висидить курчата —
Буде м'ясо для людей?

49

Ось до букви „Ч” додати
Звичайненький вигук „Ай”,
То напій будемо мати.
Так, чи ні? Ану вгадай!

50

Ходять речі ті безноті,
Шелестять, — їх справді носять,
Раді з тої допомоги,
Що вони усім приносять.

51

Чом лелека хоч літає
Так далеким шляхом
А назвати він не може
Справді себе птахом?

52

Ключ, який це? Усякому
Легко те збагнути,
Що не можна ним нічого
Одімкнута, замкнути.

53

Родиться щоранку;
Ясність — за поживу;
Ввечері вмирає,
Бо охляв — не диво.

54

Хто такий він, хоч не звір,
Не кажу — „тварина”,
А копита має — так!
Хоч вона — людина?

55

З буков трьох — це числівник;
Є це й дієслово,
Що в теперішнім часі
Мовить наказово.

56

Що то плаче, і коли —
Безголосо-тихо,
Ллються ж сльози не з очей
На добро, не — лихо.

57

Хто з людей „копита” має
(Чи вірніше „копили”),
Людям щось до них „рівняє”,
Щоб певніш ходить могли.

58

ЗАГАДКА-УСМІШКА

Між дітьми така постала
Загадка цікава в школі
„Чом стоїть біля НЮ-ЙОРКУ
ДОВГО так Статуя Волі”?

59

Можу бути газом,
Парою і плином,
Тілом твердим навіть
І шкідливим клином.

60

Пташечки летять ось білі,
Без голів, і ніг, безкрилі

І безшелесно сідають.
Їх безроті два з'їдають.

61

Є веселі і сумні,
Жартівливі і смішні,
В кожній хвилі до послуг,
Справді ж бо як вірний друг,
Є до всіх життя хвилини
В нас багато цих перлин.

62

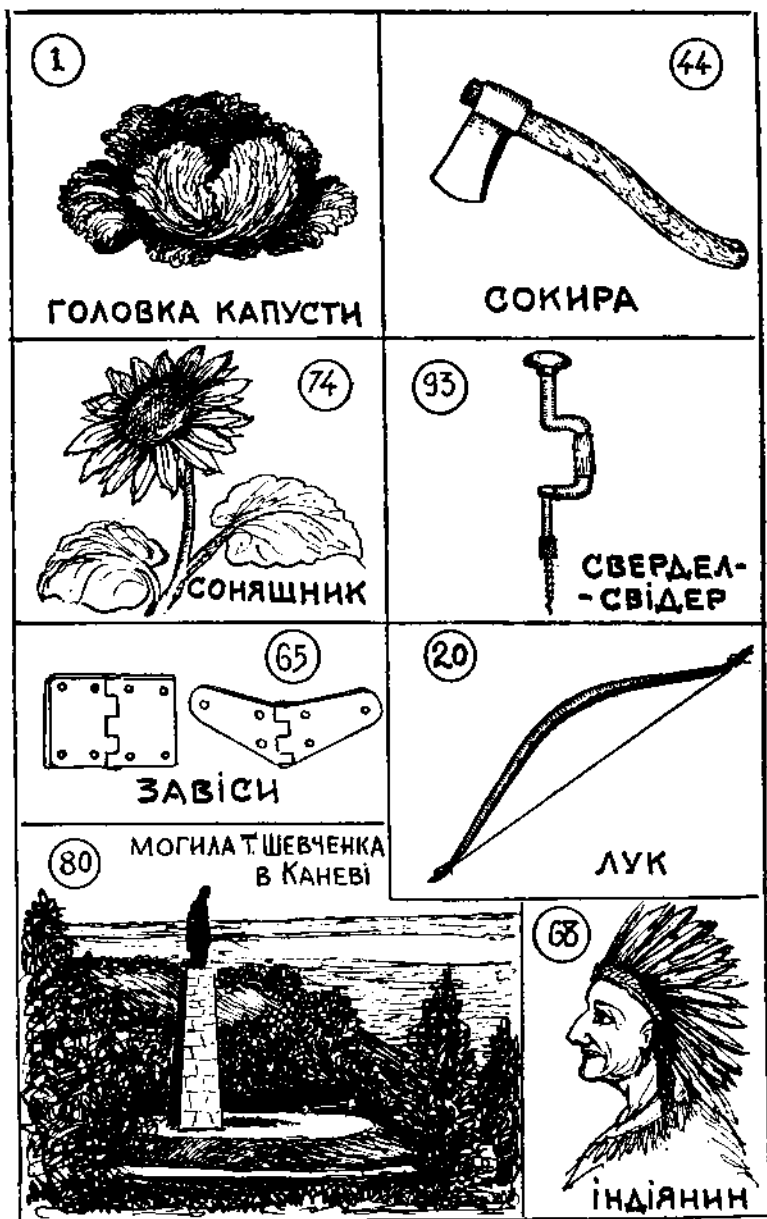
Він — м'ясар і є високий
Футів шість, і товстобокий,
Носить числа він великі
Капелюха й черевиків,
Тож і спробуй відгадати,
Що він важить? Треба знати.

63

Сторож за горби заходить, —
З вівцями вівчар виходить:
На пасовиську їх рясно,
Ясність б'є від них прекрасно.
Знов, як сторож вийде в поле,
Зникнуть вівці, — поле голе.

64

Чи ви бачили здалека,
Як стоїть собі лелека
На одній лише нозі,
Що ж тоді він саме діє?
Хто вгадати з вас зуміє?
Ну, вгадайте по черзі!

65

Я — це тільки дві руки,
 Що розп'яті на боки,
 І такий життя мій шлях,
 Що рукою мах, та й мах,
 Бо в обох моїх руках
 Кілька, не один лиш цвях.

66

Спершу, знаємо, росло,
 Чарувало як жило.
 Та вже більше не росте,
 Є ріденьке і густе.
 Хто ж зродив — підкаже ПАХ
 Через нюх — і на словах.

67

„Мамо"! В книжці з загадками
 „І" є догори ногами:
 Грубіше зверху, знизу тонше
 Навіть крапка . . . Чи ж то конче?
 Нащо це так роблять люди?
 Чи на жарт, чи для облуди?

68

Ані курка, ні когут,
 Але має піря жмут.
 Голови прикраса це,
 Помальоване лице,
 Гарна одіж вся зі шкір,
 А не птаха це, ні звір.

69

Часто з вигляду — горбаті
 Або круті чи й хвостаті,

Є розкроквені й погнуті,
 Інші — в підставки узуті.
 Хоч не бачить ця німота,
 Але вдячна в них робота, —
 Якщо вмію в ряд поставить,
 Будуть нас учити й бавить.

70

Дивний є в письмі значок —
 Виглядає як гачок.
 Є завдання теж йому.
 Але нащо і кому?
 Тут питальний голосок
 Кажуть: „свій утхав носок”.
 Він міжнародний мабуть.
 Де його в письмі кладуть?

71

ЯКІ ЦЕ ДВІ ПОДІЇ?

Чи живе на суходолі,
 Чи єство те — в океані,
 Дві події найважливіші
 У житті його всім знані:
 Перша радісна, весела
 Друга — зовсім то противно . . .
 Тим, що бачать оцю другу
 Людям, трохи страшно-дивно.

72

Дві сестрички однолітки
 Удалися в тата,
 Хоч прийшли ж разом на світ,
 Та не є близнята.

Та чи знаєте чому?
Сил своїх спробуйте,
Відповідь на це також
Вдало скомбінуюте.

73

Двадцять їх та ще й чотори —
У годинах це мій час.
Двічі одіж я міняю . . .
Не трудне це вже для вас.
Раз я одіж маю чорну,
Другий — білу до лица . . .
Отже загадку цю, дітки,
Допровадьте до кінця.

74

Кругле поле, жовті межі,
Посередині ж чорніє,
І хатки однокімнатні,
В них майбутнє ститне-спіє.
А як вистигнуть, то чорні,
Хоч бувають теж всі сиві.
Відгадати всі зуміють,
Наші дітки бо кмітливі.

75

Вся зі скла,
Гумовий кінчик,
Повна білого
„По вінчик”,
Втихомирить
Плач дитини,
Це як з голоду
Причини.

76

Назва з „К” — король на собі
Має на параді:
Це є знак, яку в державі
Посідає владу.

З букви „В” те саме слово
Означає птаха, —
Певно кожний відгадає,
Навіть і невдаха.

77

Про що кажемо в житті
Нам така судилась?
Часом добра, а часом —
Бодай і не снилась.

Тож назвавши стан отой
І до того слова
„РИ” додавши, буде вже
Розв’язка готова.

78

Ці були колись могутні
В час війни й спокою,
Та не тішаться вже більше
Владою такою.

Хоч для них, як кажуть всюди,
Ще відкриті двері,
Та однак вони „найстарші”
Тільки на папері.

79

Має очі, а не бачить,
Має вуха, а не чує,
Ніс і рот також є в нього,
Та нічого не смакує;

Шия, кадовб, руки, ноги,
Та не рушиться, не ходить;
Чи сидить він, чи стоїть він, —
Добрі спомини наводить.

80

Не на цвинтарі, як інших
Поховали, — так бажав:
Серед степу над рікою,
Між пахучих квітів, трав.

Ви, подумайте — кого то,
Місце теж назвіть, ріку,
І чию то описав він
Долю життєву гірку?

81

Трохи тут про Україну
Згадки чи науки.
Тож не буде відгадати
Вам трудної штуки.

В Україні рік багато,
А яка між ними,
Має назву найсвятішу
Між всіма святими?

82

На тоненькім, на слупку
Є кімнати у гуртку.
Більш як сорок тих кімнат,
В кожній з них близнюк є брат.

Здерті ж ці брати малі
З'являться і на столі.
Інший буде вигляд їх, —
От скажи про долю всіх.

83

Загадка ця може навіть
Допровадити й до злости,
Як скажу, що кожний має
Власний столик — цілий з кости.

Що за столик і який він?
Поясніть, він завжди з вами
І застелений він часто,
Та й з двома лише ногами.

84

Це про кого кажуть „грає”,
Хоч воно і не живе,
Як розходиться ж, „гуляє”,
Кажуть навіть — „аж реве”.

Мова це і не про вітер,
Бо той гув би чи свистав,
Але в назві чвірка літер...
Ну швиденько — хто вгадав?

85

Це з теперішньої зброї
Як стріляти враз почуєш.
Буква „Г” початок слова,
То, напевно, вже зміркуєш.

Букву „Г” якщо заступить
Буква „Л” у тому слові,
Зброю давно ту назвати,
Відгадати, всі готові.

86

Дітки! Щиру кажу правду,
Не „кадитиму” під ніс.
Чи ви чули? — нові авта
Мають п'ятеро коліс.

В основному не відбігли
Від старих вони нічим.
За собою, теж лишають
В ході той смердючий дим.

87

„Я” спереду і „Я” ззаду,
А посередині,
Ім'я коника малого
Знаного й понині.

А коли це разом скласти —
Дасть ім'я країни,
Що від атома зазнала
Першою руїни.

88

Що за борошно біленьке,
Делікатне і дрібненьке,
Із картоплі чи пшениці,
Це не робить нам різниці?

Порошки ці добре діють
Як зробить, звичайно, вміють, —
То сорочки комір красно
Під залізком твердне вчасно.

89

У мішку — малий мішок.
Не зав'язаний вершок.
Часто кличе: сип і сип,
Думає над цим Пилип...

Ці вимоги переважні,
Щоб там щось було на дні.
Каже всім мішок малий
Працювати вік цілий.

90

„Чом то місяць, що от світить
Цілими ночами,
Блідо, блідо витлядає?” —
Син питався мами.

Відповідь на це ви дайте,
Хай і жартівливу,
Нереальне проказавши,
А проте правдиво.

91

Думайте, читайте, дітки,
Вчіться всі здорові,
Та покажіть, котрі то свята
Наші кольорові?

Приць не міг цих свят назвати,
Тож питався нені.
Отже, неня підказала:
„Свята це З . . . і”.

92

Тридцять „Я” якщо поглянеш
Це ім'я зложило.
Три літери, що звучать
Навіть досить мило.

Може більше пояснити?
Це ім'я дівоче.
Хто із діток відгадати
Загадку цю схоче?

93

Ручка і одна нога,
Знана річ — не дорога,
Щоб усім він догодив,
Ручку й ногу хтось скрутив.

Угадати всі могли б
 Лізе ця нога утліб.
 Це її єдиний хід
 І лишає круглий слід.
 Замість ручки цей різець
 Має часто моторець.

94

ЯКІ ЦЕ ДВА РОДИ ПОЖИВИ?

Маємо пожив два роди,
 Признають усі народи.
 Є для тіла, є для духа,
 Їсть і рот, — і очі й вуха.
 Перша, це як світ — природна.
 Друга більше штучна-модна.
 Жить, конечно ця для рота.
 Ми, без другої — „біднота”.
 Їх назвати, любі діти
 Певно ви будете вміти.

95

В лісі виростаю,
 Весело буваю,
 Та приходять гості —
 Ріжуть тіло-кості.
 Та цього замало:
 Мелять дрібно-вдало,
 Далі на машину...
 Я ж не дарма гину, —
 З мене „дигук” доволі!...
 Придаюсь і в школі.

96

Світові цілому знана,
 Що у білому все вбрана,

Наче лікарка вона.
Серед сірої промади,
Навіть і в лісах Канади,
Біла лиш вона одна.

Користати люди хочуть,
Тож і кров із неї точуть,
Як весни настане час.
Бо з П, як кажуть, крові
Вироблять, будуть готові
І напій і оцет-квас.

97

Це в такім буває домі,
Де електрики нема, —
Палять вутіллям, дровами,
Чи то літо, чи зима.
Крім плити, там є ще в кухні
Свічка й лампа нафтова.
Сірником от запалити
Маєш ти в печі дрова.
Засвітити свічку й лампу,
Як стемніє, стане ніч...
Погадай — котру ж запалиш,
Та засвітиш першу річ.

98

Із надвору на одвірку
Щось видніє — ніби сук...
А натиснеш, то вже в хаті
Залунає виклик-гук.
І в середині почують,
Якщо справді хтось є там, —
Бож дерчить чи задзеленька,
Або й прубше: бам-ба-лам!

Тож там знають: хтось на ганку —
 Несподіваний, чи гість...
 Хоч господарів, буває,
 Це впроваджує і в злість.

99

„Що це є таке кришталъ,
 А що порцеляна?
 І одного і другого
 Назва добре знана.

Які ж речі виробляють
 З чистого кришталю,
 А які із порцеляни?“ —
 Запитали Галю.

„Поясни нам“, так просили
 Галю менші діти...
 „Щоби нашу ту цікавість
 Раз заспокоїти“.

100

ПРО ТРИ РУХИ

Летимо безплатно, дітки,
 Так ствердили вчені свідки,
 У трьох напрямках так швидко
 Як ніхто, хоч і не видко.

Швидкість це страшна, шалена,
 Каже так промада вчена.
 Тридцять миль в одній лиш миті...
 Швидкості несамовиті!

Вічність так от безупину —
 Не спочити й на хвилину!...
 Без моторів людських рук,
 І не чутний тук чи звук.

Ходиш, їдеш, спиш, сидиш.
 Хоч не бачиш — ти летиш.
 Лету ж напрям поясни,
 Бо це ж правда, жодні існи!

101

Що це за козак такий,
 Відгадайте люди,
 В шараवарах не ходив,
 Мабуть і не буде.

Це не значить без штанів.
 (Мало що бракує),
 Замість списом, він усіх
 Пензлем атакує.

Бож то прецінь він козак
 Не копиця сіна.
 Ще не мала козака
 Як він, — Україна.

Все ж таки він є козак,
 Хоч без шаблі, списа,
 І без чуба, голова
 Хоч і не є лиса.

102

МАГІЧНА ЗАГАДКА

У гуртку були тим разом
 Хлопці і дівчата,
 І між ними почалася
 Гутірка завзята.

А була вона завзята
 Бо ж була причина, —
 Бо назвав себе, що „магік”
 Молодий хлопчина.
 „Покажи магічну штуку,
 Докажи нам, друже!
 Цюю магіку побачить
 Всі цікаві дуже”.
 „Добре”, каже, „докажу вам
 Ось таким порядком,
 А це з вас із кимось буде
 Та із цим горнятком.
 Покладу горня на місці,
 Тільки ж на такому,
 Що воно всім видне буде,
 Не видне ж одному.
 Тільки тому, що я схочу,
 Чи ви, — без облуди.
 Буде як всі дивитися,
 Бачити не буде.
 Яку хочте ось признаchte
 Ви самі особу,
 Я зроблю магічну штуку
 Зараз ось, на пробу”.
 Бачте, загадка магічна
 Хай не буде нудно!
 Де ж горнятко покладе він
 Угадать не трудно.

БУДЬ ПОЕТОМ. ДОБЕРИ ВІДПОВІДНІ СЛОВА
 І ДОПОВНИ ТАК, ЩОБ РИМУВАЛИСЯ:

Ми на горб пішли з санками,
 Був і песик наш із н . . .
 Було сміху там і крику,
 Мали радість всі в

Бо санки, як куля „гнали”
 Всі шапки з голів зл
 А за нами песик гнався,
 І побріхував — с

104

ДОПОВНИ БРАКУЮЧІ СЛОВА, ЩОБ РИМУВАЛИСЯ.

Знають добре дві дороги,
 Хоч малі ще, мої н
 Церкви — в свята, в будні — школи,
 Не пропущу я н
 Це уже старим звичаєм,
 Їду сам туди т
 І додому сам вертаю,
 Бо дороги ці дві з
 Підросту, то й як всі люди,
 Буду їздить сам у

105

ДОВЕРИ ВІДПОВІДНІ СЛОВА І ДОПОВНИ ТАК,
 ЩОБ РИМУВАЛИСЯ.

Думаю собі щоднини,
 Хто найкращий друг л ?
 Мучило мене завзято
 Це у будень чи теж с
 Розв'язка прийшла без муки,
 Як я взявся до н
 Хай говорить хто що хоче,
 Та мені відкрились о . . . ,
 Як почав книжки читати,
 І світ Божий п
 Книжка нам — у світ це двері,
 Все знання там на п
 Всенький світ і всі події,

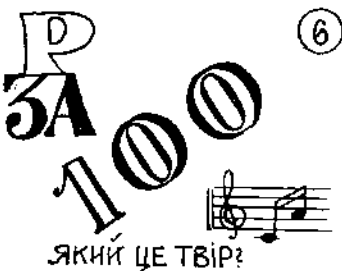
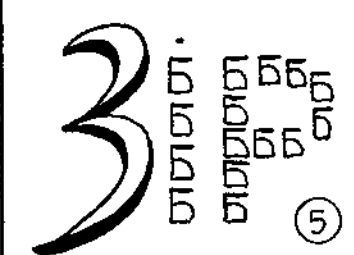
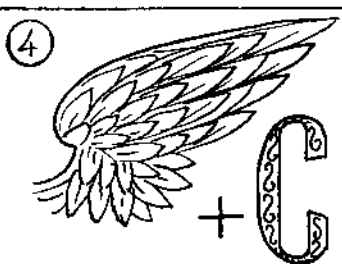
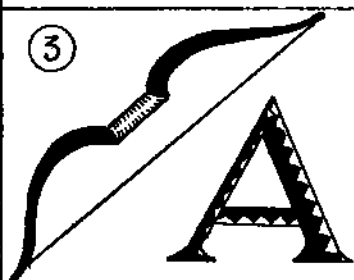
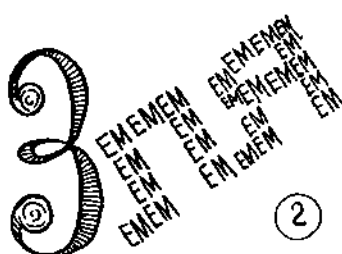
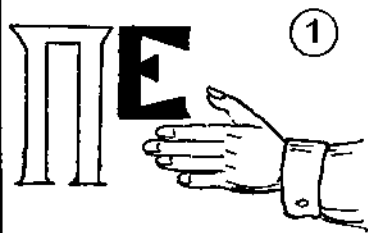
Людські видумки і м . . .
Добрий друг, це добра книжка.
Це пожива духа кр
Просіть тата, просіть мами:
„Купіть книжку з о

106.

Це якого року
Ось тепер початок,
Що він теж з одинки,
Та із трьох дев'яток?

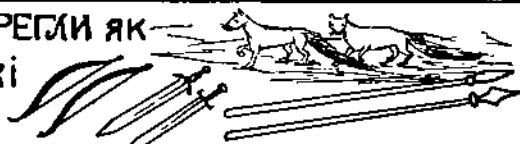
З них то дві останні,
Кажучи між нами,
Мусимо писати
Догори ногами.

РЕБУСН

РЕБУС-ВІРШ

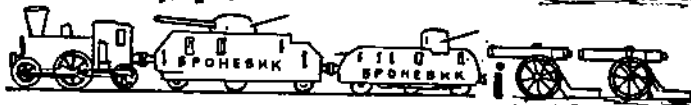
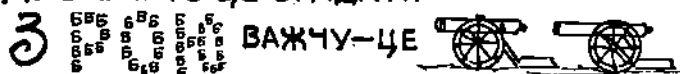
В **М** БЕРЕГИ ЯК
КНЯЖІ

ЗДОБУВАЛИ СЛАВИ Й ВОЛІ

АЛЕ ВАРТО ЩЕ ЗГАДАТИ

ПОЧАЛИ ТЕЖ ПРОМОВЛЯТИ;

ПОМАГАЛИ

ЯК МИ ВОЛЕЮ РАДІЛИ

УКРАЇНИ—В ОБОРОНІ
БРАЛИ УЧАСТЬ ТАКОЖ

А СУСІДИ І ДОНИНІ
ПХАЮТЬСЯ ДО НАС, ЯК

НАС ПИТАЮТЬ: ДЕ МИ, ХТО МИ?

ВІДГАДКИ

- Загадка число: 1. Стопа. — міра довжини. 12 інчів.
- " " 2. Лещата.
- " " 3. Поріг — пиріг.
- " " 4. Голова капусти.—дивись малюнок ч. 1.
- " " 5. Сонце сходить без насіння.
- " " 6. Людина.
- " " 7. Ікону або картину-краєвид вбирають в рами і вішають у видному місці.
- " " 8. Вага. Ва-, „та”-га. Ватага.
- " " 9. Сніготоп. Машина, що буде топити сніг полум'ям і вода скоро стече до каналів. Замість згортати сніг і вивозити за місто, що є дуже коштовним, сніготоп-машина буде топити сніг. Такої машини ще немає, але в майбутньому певно буде.
- " " 10. Дірка в чомусь чи найменша чи найбільша однак важить, тобто — нічого.
- " " 11. Рим + „а” — рима.
- " " 12. Пара з води і пара чогось.
- " " 13. Сон.
- " " 14. Дим.
- " " 15. Пташиного молока.
- " " 16. Черевик.
- " " 17. Черепаха.
- " " 18. У словнику.
- " " 19. З коркового дерева обдирають кору і роблять корки до затикання пляшок.
- " " 20. Я лук. читати взад куля. див. мал. ч. 20.
- " " 21. Канадських 25-центів. Голова королеви Єлисавети II-гої на одній стороні, на другій стороні є голова оленя.
- " " 22. Гра гольф.
- " " 23. Ярד, англійська міра довжини має три стопи.

- Загадка число: 24. Статуї-пам'ятники для славних муж-
чин.
- " " 25. Річка.
- " " 26. 5 від 100 можна відняти тільки один
раз, бо пізніше буде вже тільки 95 а
не 100.
- " " 27. При обчисленнях — таблиці множення.
- " " 28. Слово честі, обіцянку.
- " " 29. Цвях у підшві.
- " " 30. Житомир.
- " " 31. К рим — Крим. Крим півострів Укра-
їни.
- " " 32. Петл + Юра—Петлюра. Див. мал. ч. 42.
- " " 33. Луг, — лук.
- " " 34. Час, молодість.
- " " 35. Зарадність, хитрість, сприт, розум.
- " " 36. Цил.
- " " 37. Кокосовий горіх.
- " " 38. Дуже легко потрапити в клопіт, але по-
збутися клопоту досить трудно.
- " " 39. Цідилко, ситко.
- " " 40. Правда.
- " " 41. Воля - самостійність - батьківщина.
- " " 42. У Парижі дня 25. травня 1926 р. жид
Шварцбарт, большевицький агент, за-
мордував Головного Отамана Симона
Петлюру. Дивися мал. ч. 42.
У Роттердамі дня 23. травня 1938 р.
згинув з большевицької руки полков-
ник Євген Коновалець — основопо-
ложник УВО і ОУН. Див. мал. ч. 42А.
- " " 43. Жуйні тварини — корова, коза, та ін.
- " " 44. Сокира. див. мал. ч. 44.
- " " 45. Кит + ай, — Китай.
- " " 46. Форму букви „Ф”.
- " " 47. Риба.
- " " 48. А проте, яєчка не є м'ясом.

- Загадка число: 49. Чай, це тільки назва пиття, але самого пиття не будемо мати.
- " " 50. Прощі.
- " " 51. Бо не говорить.
- " " 52. Нотний ключ.
- " " 53. День.
- " " 54. Швець має копита вірніш копила.
- " " 55. Числівник „три”. Наказовий спосіб від дієслова „терти” є „три”.
- " " 56. Дощ. Вікна плачуть.
- " " 57. Швець.
- " " 58. „Бо не може сісти”.
- " " 59. Вода, при замерзанні побільшує свій об’єм, і, наче клином, розсаджує скали.
- " " 60. Пташки — сніг. Два безроті — сонце і земля.
- " " 61. Пісня.
- " " 62. Він важить м’ясо в м’ясарні.
- " " 63. Сонце, місяць і зорі.
- " " 64. Тримає другу ногу піднесену.
- " " 65. Завіси при дверях. Див. мал. ч. 65.
- " " 66. Перфумерія плинна і згущена. Запах указує, з яких пахучих квітів або рости́н вироблена.
- " " 67. Знак оклику.
- " " 68. Індіанин. Дивися мал. ч. 68.
- " " 69. Літери-букви.
- " " 70. Знак запитання.
- " " 71. Одна подія весела, коли хтось чи щось приходить на світ; друга подія, коли хтось чи щось відходить із цього світа.
- " " 72. Вони мають ще одну сестру, що разом з ними прийшла на світ, і тому вони не є близнята, але — трійнята.
- " " 73. Доба, день, і ніч.
- " " 74. Соняшник. Дивися мал. ч. 74.
- " " 75. Сосок-пипка з пляшкою молока.

- Загадка число: 76. Корона, ворона.
- " " 77. Доля + „ри” — доляри.
- " " 78. Залишки королівських родин у парля-
ментарних країнах.
- " " 79. Статуя-пам'ятник.
- " " 80. Тарас Шевченко. В Каневі над Дні-
пром. Описав тірку долю України і на-
роду. Див. мал. ч. 80.
- " " 81. Ріка Бог, що вливається до Чорного
моря. Дивися мал. 1/37.
- " " 82. Колосок і зерно. Змелено в млині на
борошно (муку) і опечено в печі хліб
та подано на стіл.
- " " 83. Твої коліна, коли сидиш.
- " " 84. Море грає.
- " " 85. Гук, — лук.
- " " 86. Четверо коліс правдивих, а п'яте ко-
лесо — керівниця.
- " " 87. Я поні - я. Японія.
„Поні” — назва породи малих коників.
- " " 88. Крохмаль.
- " " 89. Шлунок.
- " " 90. Блідий, бо не спить ночами.
- " " 91. Зелені Свята. Зіслання св. Духа, Свято
припадає в червні.
- " " 92. Зо — я. Зоя. Дівоче ім'я грецького по-
ходження. Як поглянути зразу вигля-
дає наче стоїть тридцять а біля нього
„Я”.
- " " 93. Свердел, свідер. Див. мал. ч. 93.
- " " 94. Для життя-вегетації, це харчі. Для ду-
ха пожива, це культурні здобутки-на-
дбання: література, мистецтво, куль-
тура життя.
- " " 95. Дерево, з дерева папір.
- " " 96. Береза.
- " " 97. Перший запалить. засвітить сірник.

Загадка число: 98. Електричний дзвінок при дверях.

- " " 99. Кришталь — це чисте скло, з якого виробляють столовий посуд. Порцеляна — це рід білої глини, з якої також виробляють столовий кухонний посуд.
- " " 100. Ніколи про те не думасмо, що летимо „безплатно” на нашій землі, що крутиться довкола своєї осі, робить дорогу еліпси довкола сонця і сонце разом зі своїми сателітами летить ніхто не знає куди. Земля облітає раз на рік довкола сонця зі швидкістю тридцять кілометрів на секунду. Сонце, разом з планетами летить по 275 кілометрів за одну секунду.
- " " 101. Прізвище видатного і заслуженого українського карикатуриста і маляра Козака Едварда. Скорочено ЕКО.
- " " 102. Покладе горнятко комусь на голову. Усі можуть його бачити, але той, кому горнятко є на голові, хоч і дивиться, бачити його не може.
- " " 103. Будь поетом. Добери відповідні слова і доповни так, щоб римувалися:
Бракуючі слова:
нами, велику, злітали, сміявся.
- " " 104. Доповни бракуючі слова, щоб римувалися.
Бракуючі слова:
ноги, ніколи, трамваєм, знаю, усюди.
- " " 105. Добери відповідні слова і доповни так, щоб римувалися:
Бракуючі слова:
людини, свято, науки, очі, пізнавати, папері, мрії, кришка, образками.
- " " 106. Це є 1966 рік.

ПОЯСНЕННЯ ДО РЕБУСІВ. (ЯК ЧИТАТИ).

- Ребус число 1. Склад „ПЕ” і малюнок „РУКА”, читаємо ПЕРУКА.
- ” ” 2. Буква „З” із складу „ЕМ” складено новий склад „ЛЯ”, отже читаємо „З” ЕМ” ЛЯ” ЗЕМЛЯ.
- ” ” 3. Бачимо малюнок „ЛУК” і буква „А”, так і прочитаємо ЛУКА. (чоловіче ім’я).
- ” ” 4. Бачимо малюнок „КРИЛО” а коли додамо як показану букву „С”, прочитаємо „КРИЛОС”. Крилос тепер село, Старий Галич-КРИЛОС заснований на переломі 9-10 ст. став 1141 року столицею Західної України. В старому Галичі-Крилосі відкопано саркофаг з поховання князя Ярослава Осмомисла.
- ” ” 5. Бачимо букву „З”, а з букви „Б”, складено склад „ІР”. Отже разом прочитаємо „З Б ІР” ЗБІР.
- ” ” 6. Бачимо що „на” „ЗА” стоїть „Р” прочитаємо НА „ЗА” „Р” — НАЗАР. Дальше є 100, а так дві ноти, що означають „ДО” „ЛЯ”. Взяте разом прочитаємо: НАЗАР СТОДОЛЯ. Драматичний твір.
- ” ” 7. Бачимо: жіноче ім’я ОЛЬГА, а так слідує малюнок „БАС” і „АРАБ”. Отже, ОЛЬГА БАС АРАБ Ольга БАСАРАБ. (Українська патріотка, яку поляки замордували в тюрмі у Львові).
- ” ” 8. Бачимо „ОСИ” а коли додамо „КА”, прочитаємо „ОСИКА”.

РЕБУС-ВІРШ. (ЯК ЧИТАТИ).

Княжа доба.

Волі берегли як лиси,
Княжі луки, мечі, списи.

Козацька доба.

Здобували слави й волі
Шаблі, кріси і пістолі.
Але варто ще згадати
Зброю важчу — це гармати.

Визвольні змагання
роки 1917 - 1920.

Броневики і гармати
Почали теж промовляти;
Помагали й скоростріли
Як ми волею раділи
України — В обороні
Брали участь також коні.

А сусіди і донині
Пхаються до нас як свині.
Танки, літаки, атоми,
Нас питають: Де ми? Хто ми?

МАМИНА НАУКА

Не у красі розум,
Не у зрості сила,
Не у трошах щастя,
Мати мене вчила.
Тільки добре серце,
Благородні діла . . .
Волі батьківщині . . .
Цього все хотіла.

22. 7. 1963.

З ДИТЯЧИХ ЛІТ

Стежечками-стежами,
Полевими межами,
Я ногами босими
Вранці ходив росами.
Кроками я смілими
І ніжками білими,
Стрибав полем зайчиком,
Куцим побігайчиком.
Говорив я з птахами,
Говорив з комахами,
І з квітками дикими,
Як з людьми великими.
Також і з волошками,
З дикими горошками,
Збіжжям і покосами,
Що світили росами.
Стернями колочими,
Рілями плодучими.
З чорними теж жмарами,
Що пливли отарами.
І з листком, коріньчиком,
І малим каміньчиком,
І буйвітром-віялом
Диких насінь сіялом.
З полином сварився
Чом гіркий вродився,
А полин коротко:
Щоб не — засолодко . . .

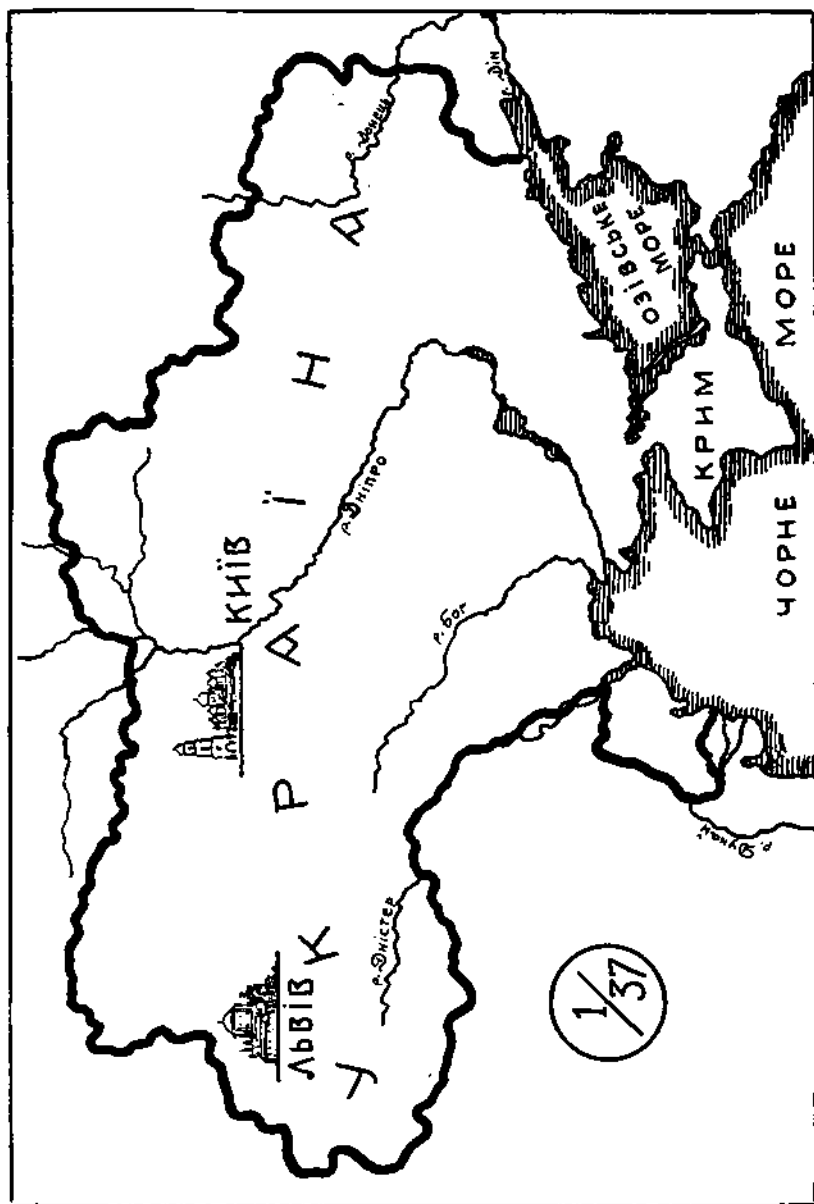
17. 4. 1965.

Вірш до загадки число 61.

ДО ПІСНІ...

Полети рідна пісне крилата,
У серця наші всіх, — геть світами,
Бо ти є Україні присвята,
В боротьбі за права з ворогами.
Задзвени боево, стотолосо,
В Україну лети гураганом,
І провадь нас у бій срібно-росо,
В бій рішальний, завзятий, з тираном.
Залунай рідна пісне завзято,
Пригадай ту могутність і славу.
Закликай усіх у бій, нас багато . . .
За свою українську державу.
Загреми рідна пісне степами,
Всі йдемо до рішального бою.
І ти, подруто, вічна теж з нами
І ми вічно будемо з тобою.

14. 12. 1965.

ВЕСНА

Ось весна заговорила
Ясно-грімно і гуде.
Сила сонця це створила,
І перед в житті веде.
Світло-тепляні атоми
Відбувають герць життя.
Із мертвеччини-утоми
Творять рух-життя-буття.
Сонце світить медогрійно,
Чарівних дає нам сил.
Будить тих, що безнадійно
В льоті рвали пера крил.

24. 4. 1965.

ЩО ПИШУТЬ ПРО ЗАГАДКИ БОГДАНА ФЕДЧУКА:

Торонто, 6. 11. 1965.

... складаю подяку Вам, за переслані Ваші 5 книжечок „ЗАГАДОК”.

... Отож від мого сина Євгена і мене, прошу прийняти подяку. Як я вже говорив на „ПІСНІ УКРАЇНИ” (радіо передача), Євген схватив перший до рук і відразу почав читати і розгадувати. Перечитав і я. Подобаються мені, дуже хорошу справу робите п. Богдане, спеціально для нашої дітвори.

Замість „хаміксів” нехай читає і „ворушить мозгами” — все ж щось залишиться в голові і в душі ближчого і ріднішого.

... ще раз дякуємо за збагачення нашої родинної бібліотеки, цікавими і гарно виданими книжечками.

Євген і Юрко Поченоки.

11. 11. 1965.

Dear Mr. Fedchuk,

I have enjoyed your Books for children. You are the first Ukrainian it has been my pleasure to meet, and your Books have stirred my interest in your language, your people and your culture.

I strongly feel that these Books should be translated into English and printed, as I feel that they have universal appeal.

My Country British Guiana is the only British Colony on the South American Continent. Its Population is made up of 42% East Indians — who came from India as indentured servants, 38% Negroes — descendants of slaves and the minorities are Portugese, Chinese, aboriginal Indians and other Europeans.

Our economy is based mainly on sugar but we have large deposits of high grade bauxite ore. We are the fourth largest producer of this ore in the world.

I wish You the best of luck in Your future efforts.

Yours Sincerely

Arthur Henery
student from British Guiana.

